

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ санть) о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библиотека найзнат. повѣстей“ выходитъ по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго дна кожного мѣсяца. Редакція администрація подъ Ч 44 улица Галицка. Рукописи извѣртается лишь на пощердне застереженіе. Оглашени принмаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдь одиночнаго печатнои, въ рубр. „Надбесанс“ по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаній вѣльзъ бѣдь порта. Предлагаютъ и инсертъ принмаются: У Львовъ Администрація „Дѣла“. У Вѣдъ Наазенштейнъ & Vogler, Wallischasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а: Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наазенштейнъ & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Гамбургѣ Valentini & Co., Königsstrasse 36. Въ Париже Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кievskoy Stariны“ въ Кіевѣ, поштовій уряды и „Газетне Бюро“, В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Съ днемъ I (13) цвѣтня разпочинается другій кварталъ. Просимо о надсыпанье предплаты и выровнанье залегостей.

Новѣ предплатники „Библиотеки найзнат. повѣстей“ доставнуть зачату повѣсть „Князь Серебряный“ бѣдь початку.

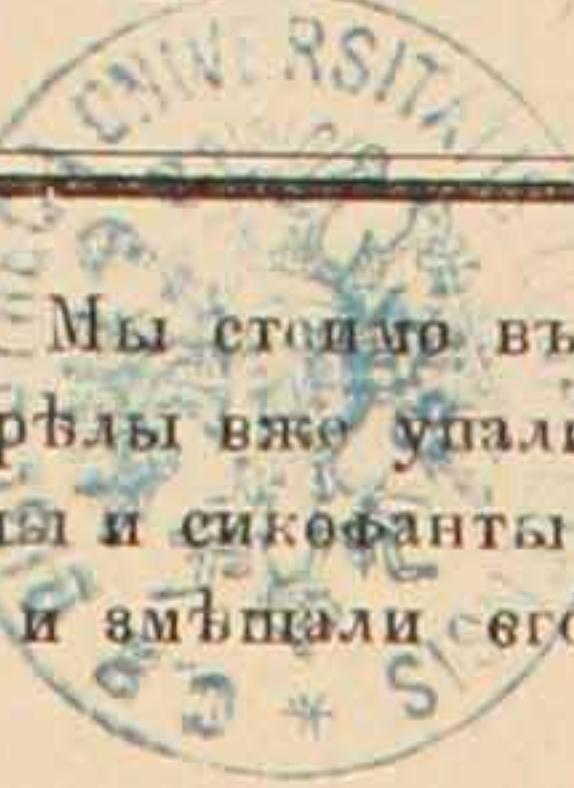
Послѣдній вѣсти.

Бесѣда престолона буде вже рѣшучо отчитана въ середу дна 22 цвѣтня с. р. День передъ тымъ, т. е. въ второкъ, отбудеся послѣдне заѣданье палаты послѣдовъ, на котрому президентъ палаты, дръ Смолька, выголосить прощальне слово. Після „Politik“ будуть новѣ выборы ревісаній ще въ цвѣтню, а самій выборы отбудутся майже въ всѣхъ краяхъ коронныхъ вже въ маю. Въ кругахъ правицѣ ходить чутка, що нова рада державна буде скликана подъ конецъ липня або съ початкомъ серпня на коротку сесію, на котрой буде переведена дебата надъ адресою и выборъ до спольныхъ делегацій. Въ вересню або жовтню разпочнутся оттакъ соймы, а въ падолистѣ спольни делегації.

Въ справѣ афганського конфлікту доносять въ Вѣдѣ, що въ тамошніхъ добре поінформованыхъ кругахъ сомнѣваются о мирнѣмъ залагодженію сеї справы. Трудности въ ситуації заграницній стаються въ дні на день такъ великий, що вѣйна межи Россію а Англію вдається вже неизбіено.

Ворохобія въ Ирландії. Въ Малль (Mallow) на желѣзниці межи Коркомъ а Лімерикомъ въ Ирландії вибухли великий непокой подчасъ перѣваду дворскаго поѣзду, на котрѣмъ ѣхали кнѧзь и кнѧгиня Валі. Колѧка тысячича Ирландцівъ-народовѣцъ подъ проводомъ членовъ парламенту О'Бріена, Дизиго, Гарингтона и О'Коннора стаунли на дворцы и дожидали дворскаго поѣзду. Скоро лишь подѣдѣхали, музика почала грati пѣснѣ народнѣй и революційнѣй. Тогда сильный отдѣлъ поліції кинувся на народовѣцъ и пріѣшо до страшної бѣди. Вечеромъ того дні отбуясь въ Корку вѣбрь народной лиги, на котрѣмъ О'Конноръ такъ промовивъ: „Мужъ аврохобленого Корку! Уживаю умисно

ДѢЛО

слова зворохобленій. Мы стоимо въ явнѣй воробини и першій стрѣлы вже упали. Мы зворохобились, бо лизуны и сикофанты потоптали добре има Ирландії и замѣшили єго въ болотомъ.“

Перше фіяско рабской политики.

Западто швидко дождалися мы першого фіяско рабской политики, небувало у насъ доси, а заінавгурованої теперъ о. ректоромъ зъ улицѣ Коперника, нѣбыто подъ протекторатомъ нашихъ кнѧзьвъ церкви.

Рабска политика мусить очевидно бути послушною пословици „на чѣмъ возку єдешъ, того пѣсю спѣвай“. Єдешъ на возку паньскому — спѣвай пѣсю паньскую. И заспівали новій политики пѣсю — здавалося — „гарну, славну“, звѣсту нашимъ читателямъ пѣсю похвалну, поклону польському комитету виборчому. И пѣснѣ тая сподобалась всѣй братії польській. Але то була доперва перша пѣсня, а по інїй мала пойти друга, доповняюча и пояснююча першу.

И пішла друга пѣсня, а въ інїй новій политики въ елегійномъ настрою духа виспѣвали тономъ справдѣ зъ вдячної груди плавучимъ славословнымъ и чоловитнімъ імъ червоному кнѧзеви, вождови зъ-подъ Радзивилова, и другимъ кнѧзямъ та графамъ даючи выразъ свому пониманю польской „панькості“. Польска „панькость“ почалась тутъ на кнѧзяхъ, а скончилася на графахъ, а всю прочно суспільністъ польську, середну верству интелигенції польской, іѣшанство польське — здеградовано въ стань „поспѣльства“, съ котримъ нема що говорити.

Диссонансъ мѣжъ тонами першої а другої путы дався легко достерегти хочь трохи чутку ухови польского демократа, котрому остатио вже верховодство и господарка аристократичної касты въ дѣлахъ публичныхъ, котрый розирає результаты дотеперѣшньої політики своїї делегації, глядя за користными ії набутками для краю, — тымчасомъ мовъ та докучила оса лѣзуть ему передъ очи „Schweiggeld-ы“ и „Schwamit drüber!“ А тутъ въ помочь той кастѣ приходять — рускіи рабы! Нѣ, не того сподвѣвались демо-

кратична праса польска, витаючи першу статю „Мира“.

Тожъ нынѣшній „Kurjeg Lwowski“ у вступиї статії дає остру отпрау „Мирови“, протестуючи противъ стремлена „подчинити сферы народнїй підъ опѣку вельмож“ и называе таке стремленье яскравою деморализацією „bydełka wyborcze“. Але що цѣкавѣше, навѣть нынѣшнія „Gazeta Narodowa“, понюхавши лѣпше письмо носомъ, называе проектъ „Мира“ „konceptem chyba czlowieka, ktoremu siê codzien goja całe królikarnie rozmów po głowie“.

Повторене повиннихъ цѣкавыхъ выводовъ обохъ тихъ дневниківъ польскихъ мусимо отложити до слѣдуючого разу, а нынѣ констатуемо толькo коротко фактъ, що пожалованія достойна рабска политика „Мира“ — потерпѣла вже — перше фіяско!

Прочь съ нетолеранцію!

I.

Нема державы о мѣшаномъ народонаселенію въ Европѣ, въ котрой бы языкове рѣвноуправнене такъ було совершение, якъ въ Швайцарії. Причиною сего хорошого и наслѣдувана достойного внутрїшнаго устрою есть безперечно глубоке почувье права и любовь свободы, попри котрого честносты народнїй всяке хочѣ-бы найменше оскорбленье языковъ правъ есть немислиме. Навѣть и въ часахъ середновѣчныхъ религійныхъ военъ, коли въ другихъ державахъ европейскихъ фанатизмъ религійный породжуває національну нетолеранцію и ненависть, не приходило въ Швайцарії до якихъ-небудь національныхъ военъ. Одинъ одинокій случай нетерпимости національної подъїзуємо підъ конецъ минувшого вѣку въ кантонаѣ Гравінд-теаѣ, котрый свою нѣмецку мову на силу хотѣвъ накинути італійскимъ жителямъ Вальтенину и въ наслѣдокъ тогого утративъ заразъ свою краину до встановленіи Бонарпартъмъ цисальпейской республики. Пізнейше подобныхъ забаганокъ языкового гнобленя история Швайцарії не знає и мабуть нѣколи знати не буде, бо съ культурою толеранція языкова вийшла вже въ організмъ всѣхъ трохъ народовъ. Нѣм-

цвѣть, Француздвѣ и Італіїцвѣ, заселяючихъ сю твердиню свободы и поступу. Спокойному улекшеню національныхъ относинъ помогла до того и та обставина, що въ Швайцарії на 22 кантоны лиши 4 посѣдають мѣшане населеніе и то головно нѣмецко-француске, въ меншой мѣрѣ італійске и ладинське (романське). На 2½ міліона душъ подибуємо въ Швайцарії 70% Нѣмцвѣ, 23% Француздвѣ, 5½% Італіїцвѣ и не бѣльше якъ 1½% Ладинцвѣ.

Не зважаючи однакожъ на тѣ рѣжнородності національнїй и що нѣмецкій елементъ числомъ перемагає, не почула доси Швайцарія потребы, котрый-небудь въ сихъ языковъ хочѣ-бы и нѣмецкій, узнати языкомъ державнимъ, въ чого и виходитъ дуже ясно, що языкъ державный не есть тымъ цѣлюющими средствомъ до лученя и єднання народовъ, якимъ єго уважають другій державы и краї европейской. Швайцарію лучить въ одно интересъ свободного розвою мысли и дѣланя, а той наказує єй вѣсіїїи суставнїй часті на дѣліти повиннимъ рѣвноуправненемъ языковымъ. Кодифікація сего рѣвноуправнення мѣститься въ 116 артикулѣ союзної уставы въ дні 30 мая 1874 р. и гласить вовсѣмъ ясно: Всѣ три головнї языки Швайцарії, нѣмецкій, францускій а італійскій, суть національными (краївими) языками союза. Въ наслѣдокъ той уставы видаються всѣ закони, розпорядженія и рѣшенія союзныхъ властей въ всѣхъ трохъ языкахъ, а проекти до уставъ и спровадзанія комісії печатаються що найменше въ языкахъ нѣмецкому и францускому. Посламъ вѣльно уживати въ союзнїй радѣ языка після уподоби, а рота присяги читається имъ у всѣхъ трохъ языкахъ. Для урядовъ союза есть кождый въ трохъ языкахъ урядовыми и ихъ уживаються після уподоби сторони, судіи и оборонцѣ. Просвѣта въ школахъ а тымъ самимъ и рѣшеніе о языцѣ викладовъ спочиває виключно въ рукахъ кантонаѣ и громадѣ, а въ політехничнїй школѣ въ Циріху викладовъ языку зависить отъ волѣ професора. Въ кантонахъ съ мѣшанымъ населеніемъ въ школахъ секундарныхъ т. в. въ мѣсихъ, есть побѣдъ языка кантону найменше другій языкъ языкомъ обовязкової науки; въ

Жити въ горахъ Сибирскихъ.

(Перекладъ зъ великоруского.)

(Даміш.)

Далъ Микита зѣткнувшій промовивъ: Не буду казати вже вамъ, добродѣю, про старовину, а про недавній часы. Я тогдѣ вже живъ тутка, въ 186*) роцѣ. У инородцівъ бувъ тогдѣ такій голодъ, що й старій людь такого не за знають... Перемерло ихъ бѣдь голоду дуже багато! У горахъ, по стежкамъ цѣлї сем'я находили мертвими. Якъ отъ волоклися зъ горъ чоловѣкъ съ жінкою та отъ дѣворюю, бажаючи добитись до якого села, то такъ въ падали на шляху. И троє гоней не пройдешь, дивашо, одній дитя покинути, а тамъ друге, а далъ й мати звалилась, мовъ звяленія травиця, тай Богу душу отдала, а тамъ де-небудь у горахъ й батько померъ... Не стало же силы подніматись у гору, такъ и заклякъ. Багато понаходили дитячого групу обгрызеного. Се вже виходить: тѣломъ овощи дѣтей годувалися. А въ іншой хатѣ то й уоя сем'я однімъ лицемъ полягала, а руки й ноги у трупівъ обгрызені... У другого инородція достало ще силы добитись до села рускихъ инородцівъ або до рускої слободы. Такъ тутъ не дійшовши и до першої хаты й Богу душу отдававъ. Страшно, страшно й розказувати, що тогдѣ дѣяло. Одній мруть, а другій користуються тымъ: наживають зъ нихъ. Чистий грабежъ бувъ, та й годѣ! За пудъ ячменю зъ нихъ бѣдоляшніхъ брали, сколько самій хотѣли. Купцій оти та торгові селяне, що звутъ себе православними християнами, тогдѣ горы звѣра лютої здавалися. Сотнями инородцівъ тѣкали зъ горъ, усякимъ хлѣба. Начальство бачили, що бѣда народови, та замѣсть того, щобъ заразъ, не теряючи часу, замогти, стало писати бумаги и пытати у вищого начальства „празрѣшенія“: чи можна ино-

лодець, кажутъ, коло хлѣбного дѣльца знати якъ обйтися... и самъ покормився, — глузуючи дадав Микита Василевичъ. Такимъ то побытъ тутешній инородцівъ зъбужджі. Теперь вже рѣдко де зустрѣніе заможного инородця. Та й той, котрого тещи уважають за заможного, въ ко-лишній часы здаває-бѣдугомъ. О така пора настало. Та що й казати! Вже коли чиновники обирають, то Богъ ихъ суди. А тожъ шупуваль та дивитса на нихъ, та й собѣ тежъ... чого толькъ не выробляє!.. Такъ просто и омѣхъ и горе!

— Як-жъ така шушзваль?

— А отъ прямѣръ скажу вамъ: есть тутъ окружній фельшеръ Т—въ, онъ тутъ уже давно служить, мабуть чи не лѣтъ зъ двадцятокъ. Тежъ чоловѣкъ грошовитый...

— И онъ тежъ коло инородцівъ нажився?

— Тутъ одна и есть корова, которую вѣдь діяла, толькъ нѣхто не гудує...

— А фельшеръ же якимъ побытомъ бѣдь користується?

— Чудно. Якъ розказати вашої милости, то просто смѣхъ вѣдь розбере, та й годѣ. Фельшеръ познаніє разъ у роцѣ обѣзїжати вѣдь села та аїлы и прищепляти тамъ дѣтимъ болупу. Бо дѣти сїїи инородцівъ тежъ отицяни вимирають. Оғь дінъ й єздитъ... та що й якого туману напускає! Приїжає онъ, прямѣръ, въ аїль а велігъ башликови зобрати всѣхъ матерей съ дѣтими. Ну, звѣтно, въ аїль заразъ завозято, захапають, заметушато, почнуть бѣгати... Збере башликови молодиць съ маленькими дѣтими и привезти до вѣтка. Тогдѣ фельшеръ и почне при баїахъ вимати зъ скриньки вою свою справу. Нарочено, щобъ налякати, станове вимати ножаку, котримъ лѣкаръ мертвихъ порють, та пилку, котрою костки розпилють, долото, ножицѣ, шила, здоровий голікъ... Та що при баїахъ и почне на бруси ножаку острити... Тешеръ помѣр-куйте самій. Якъ побачать молодиць увесь сїї за-

хдѣ, то зъ переляку та зъ жалю у кожногъ обільєтъ крові серце за сїїхъ дѣтей. Бо ї та молодаць, як-бѣ они не були дікі, все-таки таки они матерѣ, люблять своїхъ дѣтей такъ, якъ и вояка мати... Ну и почнутъ голосяти, та стогнати, въ ноги фельшерови кланяються: „Що хочѣ, батечку, бери, толькъ дѣтей не рѣжь!“ А ему тогого толькъ й треба. Ну и почне торгувацію: „Не рѣзати, каже, не можна... лѣкаръ, якъ дознається, що я не рѣзавъ, самъ прїде, такъ не такимъ що ножемъ, каже, зарѣже... А якъ жінка жінка даєтъ менъ по дѣбѣ, по три соболеви шкірку, то я тихесенько, маленькимъ ножичкомъ порубжу вашихъ дѣтей такъ, що її не почнуть!“ — И покаже маленький ножичокъ. — „А якъ, каже, не даєте, то я оси за себѣ, настоїшій вѣжъ возмусовъ, бо начальство велітъ рѣзати великимъ, настоїшимъ ножомъ.“ И нанесутъ ему цідарунівъ. Адже-жъ матерѣ, що толькъ єсть у неї, бѣдствіе, толькъ не губи дѣткъ єї! Не дармо-жъ инородці про десу кажутт: „Се чортова тамга, чортове клесино“. Отъ якъ толькъ фельшеръ прищепити десу, баба крадъком

правитель добъръ, п. С., и межи ними обома залезла мала переговърка о языцъ выкладовъмъ, при чёмъ о. К. Перепелинъскій мавъ сказать пану С.: "Шо вы мѣшаетеся до дѣлъ педагогичныхъ, коли на педагогицъ не разумѣется?" О. Перепелинъскій, очевидно бувъ въ правѣ, коли такъ говоривъ, але п. С., ураженый, вышловъ изъ школы и погрозивъ, что бѣлъ "теми зараѣдзі". Въ короткѣмъ часѣ потомъ зѣхавъ до начальника громадскаго, казавъ скликати раду громадску, и такъ промовицъ до радныхъ: Вашъ священникъ хочетъ зробити, щоби вашъ дѣти не училися по польски, а только по руски. Коли такъ, то панъ графиня Красицка, властителька Кіїданова (жена гр. Красицкаго зъ Лѣка, гонителя языка русскаго зъ тамошнѣхъ школъ) не дастъ тыхъ 18 кѣрбѣвъ ординари, що дасъ для учителя, и вы будете мусысли самъ давати. Языкъ польскій для вашихъ дѣтей потрѣбный, а прогнавае паню графиню, и т. д. П. С. не споминавъ о тѣмѣ, що туходить о языцъ выкладовъмъ, бо до того часу ибому не приходило на гадку выганити языкъ польскій зъ школы яко предмету науки. Рада громадска подпицалася на то, що хоче, щоби языка польскаго училися дѣти въ школѣ, але ради думали, що языкъ рускій таки буде выкладовъмъ, а ученихъ радныхъ не будо. Тую ухвалу подолаво до краевої ради школьнай а она, на подставѣ той ухвали орекла, що зносится съ днемъ 1 вересня 1876 р. въ школѣ етатовой въ Кіїдановѣ языкъ выкладовъмъ рускій, а запроваджуя польскій. Такъ п. С. доняявъ зосеа цѣли и въ чисто-рускѣй селѣ до сего часу мучать дѣти чужимъ языккомъ. Громада занехала напрavitи учинене єй лихо, бо зачала рѣж процесы съ священникомъ, и такъ, якъ оказано, остало и доси. Але теперь есть приходникомъ въ Кіїдановѣ о. Дымушевскій, великий народолюбецъ и добродѣль на поли просвѣты народной, бѣлъ повиненъ разомъ съ п. Манастирскимъ, начальникомъ громадскимъ и бувшимъ посломъ до рады державной, который може въ громадѣ зробити, що самъ схоче, постаратися о то, щоби языкъ выкладовъмъ рускій въ тамошнѣй школѣ будь назадъ приверненый.

Тымъ способомъ запроваджено языкъ выкладовъмъ и въ сѹѣднѣхъ школахъ въ Бобулинцахъ и Оссѣвцахъ.

Правоолюб.

ДОПИСИ.

Зъ Товмача.

(Слѣзъ хоральныи). Въ день свѣтлого Воскресенія Христоваго приготовлено для Товмача дуже милю несподѣванку. Коли на радиостанціи звѣнѣло воскреснѣе походилися людѣ до церкви, потули мы стъ хорѣвъ прекрасный ученый спѣвъ та трогаюче "Христостъ воскресъ". Трудно описати зворушнѣе, якъ заводѣло всѣмъ народомъ, жѣнками, дѣтими и старыми газдами. Всѣ звернули очи въ гору, досмотрѣти тыхъ людей, що своимъ гарнорымъ спѣвомъ звеличали великій празникъ. Двадцать девять парубкѣвъ съ пѣвцемъ церковнымъ ч. Снѣгуровичемъ доказало такого чуда. Принѣсъ гарні плоды трудъ о. Витошинскаго въ Денисову, у которого бувъ зимою черезъ три мѣсѧцѣ ч. Снѣгуровичъ на научѣ. Всего два мѣсѧцѣ проминуло зъ того часу. ч. Снѣгуровичъ занялся устроемъ хору, а якъ прекраснѣй результатъ, якъ хорошо сходить съна вѣснине о. Витошинскими! Честь Вамъ, ч. Снѣгуровичу и спѣвакамъ товмача, а чѣже вы зможете збудити рускою пѣснею наше заспале мѣщанство, тымъ больше, що парохъ о. Ступницкій за часъ свого побуту въ Товмачи не щадивъ вѣтъ грошей, нѣ часу, щоби ввести сей хоръ въ житїе и дастъ Богъ почесмо, що и Товмачъ скідає въ себе вѣстѣ "орѣкнѣство", просине, а сусѣди не будуть работувати съ преврѣнѣмъ головами надъ работомъ Товмача, кому ходить о народну справу и народне достоинство.

Товмачкій парохіянин.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Въ Вербовѣ коло Пѣдгаѣца отбулося дни 8 лютого с. р. торжественне открытие читальни. По вечірнѣ зборалося множество селянъ звербовскихъ и гарно пристроеніи и освѣтленіи салъ въ нѣ, мурованѣ школѣ, де явилися такожъ гости, именно селяне зъ сѹѣднїи Мозолївки, Голгоѳи Завалова, сѣмьохъ священниковъ съ своимъ діакономъ и навѣтъ гости эти не такъ близькихъ зережанъ. Вечерокъ бѣгирѣвъ мѣщеский парохъ К. Левицкій промовою, пояснюючи значеніе читальни, загрѣваючи до просвѣти и заокочуючи про численного встуцовиа въ члены а по бѣгирѣ въ меню мноюлѣтства Е. В. цѣсаравъ почалися пропагандици. Спѣвали спѣваки и спѣвачки зъ Завалова и проводомъ свого діакона о. Евгенія Гура; спѣвали хлопцѣ таки звербовскіи; невеличкій чопчикъ декламувавъ. Бувъ и выкладъ учителя мошнаго, и Каміньскаго. Зъ гльбомъ въ рукахъ объясняючи бѣлъ о оборотѣ землѣ довокола оси и довокола сонца; выясняючи, якимъ

чиномъ маемо день, нѣчъ, лѣто, зиму и т. д., а ясному выкладови прислушувались всѣ пильно. Промавляли сердечно на тематъ просвѣти о. дик. Стеткевичъ и дръ Д. Савчакъ, а вѣтъ концѣ промовивъ господаръ звербовскій п. В. Будний. Беѣдъ его зробила велике враженіе. Здавалося зъ початку, що беѣдъ его выучена, — тымъ часомъ показалось іпакше: не мѣгъ еи вычтию напередъ, бо навизувавъ до попереднїхъ беѣдъ, та такъ складно вышла, що всѣ присутніи съ радостю познали въ нѣмъ не абы-якого сельского витію. Гостѣ ажъ позно въ вечеръ розбішилися и разѣхались задоволеній такимъ святомъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Що о концѣ ради державної). Рада министровъ вже ухвалила беѣду престольну и цѣарь єа потвердивъ. Змѣсть єа, якъ понятно, походиа тайно ажъ до часу єа выголосиша. Правительство сподѣваєся, що палата палубъ залагодити нынѣ поменши справи и завтра т. е. въ пятницю дни 17 с. м. закінчиць свою роботу ухваленiemъ угоды съ Польшикою жеѣднинею. Въ такомъ случаю правительство розошле заразъ завѣданье до членовъ палати пословъ, щоби явилися у Вѣдніи а бѣгакъ наступить торжественне закрытие сесіи въ середу на другій тиждень т. е. дни 22 с. м. а найшонѣшіе вже дни 23 с. м. Заразъ на другій день по закрытию ради державної появится въ урядовѣ "Wiener Zeit." додае до сего: "На такій доказъ чайже не може бути и беѣдъ о якобъ заѣбциѣ Россіянъ". Що и въ Россїї глядять на сей конфліктъ яко на слуї, который не повиненъ бы дати поводу до вѣйни мѣжъ Россїєю и Англією доказомъ сего отзывы людей здоровоглядаючихъ на цѣлѣ теперѣшніе положеніе въ Европѣ въ загальніи а специално въ Россїї. Ось що пише ту "Русскій Курьеръ" о сѣмъ конфлікти: "Хочъ зъ телеграмъ видно, що зъ обохъ сторонъ полилась кровъ а побѣдителями були россійскій войска то все що такъ зъ сего не виходитъ, щоби розпочинати вѣйни съ Англією. Атже стыка са сама по себѣ не есть нѣчо іншого якъ лишь "искра", зъ которой може вибухнути страшній огонь и запалити всю Европу.. Въ виду дѣйстнїи нещевности положенія Россїї и другихъ державъ въ политичнѣхъ отнosiнахъ и важности та серioзности хвиль мимо волї мусимо пытати: чи готова Россїя въ теперѣшнїй хвили до євро-їской вѣйни и чи сприятъ єй политичнїй и єкономичнїй отnosiності? При нашої вѣйнѣ съ Англією можна допустити, що євро-їскій державы приимили бы следуюче положеніе: Франція занятія вѣйною въ Хінахъ осталася бы неутральною; Італія стає чимъ разъ яснѣйше що огоронѣ Англії; Австрія мобілізується тихимъ(?) и буде старатися ширити свої вільни въ балканському піввостровѣ въ некористь Россїї. Туреччина — чи намъ деносять зъ Константинополя — скаже свою симпатію до Англії, когдѡ агенты сильно агітують мѣжъ Турками противъ Россїї а особливо мѣжъ Оренбенами використуючи недавнє закрытие брمنенскихъ школъ въ Закавказкому краю. Скоро Туреччина стане по сторонѣ Англії, то Чорне море и Дарданель будуть отвергні для англійскихъ кораблівъ а нашимъ оселямъ надъ Червоннимъ моремъ прійдеть богато проторїї. Аяглія може дальше загрозити на півночі Свѣа-бургі и Кронштадтъ а спонукати Фінляндію до сепаратизму, зъ чого знову скористала бы Нѣмеччина и загорнула бы Остзейскій край.. И такъ мы думаемо, що політика атмосфера ледве спріє нашей вѣйнѣ съ Англією". Після пайловїшахъ вѣйтостей отбувається межа Вѣдненія а Берліномъ парады черезъ амбасадорівъ, чи не було бы на часѣ въ дружнѣй способѣ наклонити Россїю и Англію до прискоренія угоды и запевненія мира а то именно для того, що продовжанье непевности викує дуже прикре положеніе въ цѣлї Европѣ, присноїти велики страти матеріальнїй и здеркує всякий межинароднїй рухъ оборотовъ.

(Рухъ передвѣборчїй). Вѣдненськіе стороництво демократичне, которое есть найбѣльшимъ противникомъ сполученїя лѣвїцї, постановило заразъ по закрытию ради державної выступити съ цѣлою енергією противъ лѣвїцї и хоче въ всѣхъ округахъ виборчихъ мѣста Вѣднія а навѣтъ и въ декотрьхъ сѣльскихъ округахъ виборчихъ поставити своихъ кандидатовъ. Стороництво се буде особливо старатися перепергти бувшихъ пословъ Кронштадтера и Вальтерсирхена, которыхъ лѣвїци своими шиканами вициснула зъ палати пословъ. Кандидаты лѣвїцї мають на передмѣстяхъ Вѣднія лишь слабъ выгляды и дръ. Коїстарася для того позыскати мандатъ зъ першої часті т. е. зъ середини мѣста Вѣднія. Говорятъ такожъ, що буковинський поо. Томашукъ, который на Буковинѣ абсолютно не одержити мандату, буде кандидувати у Вѣднія а именно буде старатися о мандатѣ зъ середини мѣста.

ЗАГРАНИЦЯ.

Конфліктъ въ Афганістанѣ. Новѣйши вѣсты о конфлікти въ Афганістанѣ суть що такъ малозначай и неяснѣ, що годъ собѣ выбрали, въ якому стадію находиться цѣле афганськіе питанія и які може оно за собою потягнути наслідки; догады же и комбінаціи всѣлякого рода суть знову таки численні, що не толькоже дуже трудно вытягнути яку правду, але не можна змѣркувати чи то, що нынѣ уважається за чисту правду, не треба буде вже завтра назвати ложею або по крайнїй мѣрѣ зачислити до хорошо выдуманихъ и появивихъ фантазій. Разъ доносить зъ россійскихъ жерель, що генераль Ко-маровъ поступає чимъ разъ дальше підъ Герать, то знову, що вернувъ на давній позиції; зъ англійской стороны знову доносить разъ, що емпир Афганістану дозволяє англійскимъ войскамъ свободній переходъ черезъ Афганістанъ а другій разъ, що не хоче имъ переходу дозволити. Разъ кажутъ, що мировий судъ має цѣлу справу залагодити, другій разъ знову, що Россїя на такій судъ зовсімъ не хоче згадити и т. д. Зъ всѣхъ тихъ вѣстей найважливішо є що що доси друга депеша ген. Комарова приодана дни 12 с. м. до Петербурга до министра вѣйни. Депеша датована зъ Даши-Кепри звучить: "Дни 13 марта наблизився нашъ отѣль зъ Даши-Кепри,

до нашого берега рѣки Кушки. Недалеко моста страйтили мы позиції обсадженіи Афганіями. Щоби не допустити до стички заняли мы позиції на 5 верстъ бѣгакъ позиції афганськихъ. Дни 14 марта розпочались переговоры съ англійскимъ капитаномъ Яте. Коли Афганіцѣ побачили, що мы ихъ не заїпаемо, стали чимъ разъ зухвалишь, обсадили дни 16 марта вишину опановуючу лѣве крыло нашего табору, почали тамъ сипати шанцѣ и устали вѣтъ поза нашою линією свою кавалерію. Дни 17 марта виславъ ядо коменданта Афганіцѣвъ енергичне завозваніе, щоби они усунулисѧ зъ лѣвого берегу рѣки Кушки и правого берегу Мургабу ажъ до того мѣсяця, де бѣлъ виадає до Кушки и получивъ бѣгакъ отъ него отповѣдь, що командинь афганській за радио Англичанъ мусигъ сего отмовити и не хоче поза Кушку вернутись. Я виславъ бѣгакъ друге письмо а 18 виствуївши противъ позицій Афганіцѣвъ съ войскомъ, щоби такъ надади сили моєму жаданю и думавъ, що все мирно покончиться, коли огонь афганській артилерії и нападає єи кавалерії змусивъ мене до битви, котрої наслѣдки вже звѣстнї". "Journal de St. Petersburg" додає до сего: "На такій доказъ чайже не може бути и беѣдъ о якобъ заѣбциѣ Россіянъ".

Франція. Кабінетъ Бриссона приготовувавъ пильно до вѣйни и до якъ найскоршого виїзда помочи до Тонкіну, але зъ другої стороны знову на воякъ способы хотѣть-бы довести до міра, що почасти може вже и удалося,наколи можна спуститися въ вѣсті зъ жерель англійскіхъ. Після сихъ жерель пекинська урядова газета мала оголосити дни 15 с. м. декретъ хинського цѣсаря, після которого мають бути передани предмініаромъ мира. Декретъ наказує виїздомъ Кантону, щоби виславъ одного емісара ютого и одного мандарина до Ганої, котрої порозуміли-бы съ ген. Бріеромъ що до способу опущенія Тонкіну черезъ хинській войска.

Англія. "Poll. Mall. Gazette" доказує, що ситуація въ справѣ афганськїй нѣ оволосокъ не польшила и есть лишь слаба надїя, що не прійде до вѣйни. Надїя та не збѣльшилася бѣгакъ часу послѣдніго засѣдання кабінету, однакоже не треба ще зовсімъ тратити надїю на польщеніе ситуації. — На засѣданію палати пословъ заявивъ Гладстонъ, що вже надїйшла вѣсть бѣгакъ виїзда въ справѣ афганськїй нѣ оволосокъ не польшила и есть лишь слаба надїя, що не прійде до вѣйни. Надїя та не збѣльшилася бѣгакъ часу послѣдніго засѣдання кабінету, однакоже не треба ще зовсімъ тратити надїю на польщеніе ситуації. — На засѣданію палати пословъ заявивъ Гладстонъ, що вже надїйшла вѣсть бѣгакъ виїзда въ справѣ афганськїй нѣ оволосокъ не польшила и есть лишь слаба надїя, що не прійде до вѣйни. Надїя та не збѣльшилася бѣгакъ часу послѣдніго засѣдання кабінету, однакоже не треба ще зовсімъ тратити надїю на польщеніе ситуації.

НОВИНКИ.

— В преосв. митрополитъ виїхавъ въ понедѣлокъ до Вѣднія на засѣданія палати пословъ ради державної, а нынѣ має зложити яко новий членъ палати приписане приреченіе. До дому верненія митрополитъ коротко передъ своею интронизацією.

— Загальні зборы членовъ Ставропіїскаго Інститута отбулося, якъ що року, въ проводну недѣль. На днівній порядку було виїзда виїзда сеніора, вице-піордівъ, 12 членовъ виїздовъхъ и трехъ членовъ контролюючої и ревізійної комісії на часѣ бѣгакъ проводної недѣль 1885 р. до проводної недѣль 1886 р. Зборы откryти въ сеніоръ Інститута дръ Ісидоръ Шараневанъ. Въ основнѣй справодавлю представивъ бѣгакъ дѣяльність Інститута въ ми-нувшому роцѣ и вказавъ на результаты змагань устуваючою виїду, котрою зобразили виїзду въ сеніоръ Інститута зъ мѣсяцъ. На сей роцѣ виїзду выбрано черезъ акламацію сеніоръ Інститута знову дра Ісидоръ Шараневана а вице-сеніорами проф. Мах. Полянскаго и дра Ів. Добриньскаго. До виїзду ввѣшили зъ выбору, котрої отбуває картками и. Волосъ, Гавришевичъ, Геровскій, Керкія, Клеметовичъ, Кречковскій, дръ Лѣгіньскій, дръ Сави

и поступу нашего народу. — Колодѣвка подъ Скалатомъ. — О. Ст. Коблянскій, мѣщевый за- вѣдатель.

— Курсъ спѣву хорального въ Денисовѣ. На многій запытавъ заявляю, что слѣдующій курсъ науки для управительствъ спѣву хорального розничного доперва въ осени сего року. Условія будутъ познѣше оголошены въ нашихъ часописяхъ. — Лосифъ Витошинскій, приходникъ въ Денисовѣ, почетный Ходачковъ.

— П. почмайстеръ въ Томашѣ. Отъ одного предплатника нашей часописи одержуемо слѣдующуе допись: „Сами дни пѣслѣ я на почту томашку слугу зъ грѣши на Вашу часопись. П. почмайстеръ — якъ розноѣдавъ менѣ слуга — обличивъ руску наказу почтову, оѣкунувою и скажавъ, що бѣнъ рускої наказки не прѣ має. Слуга почавъ п. почмайстру просити, щобъ принять, бо до дому вертати далеко, и п. почмайстеръ зробивъ такій актъ милосердія, що наказку на ново написавъ розумѣються польську; подобній експериментъ повторяються часто на томашкѣ почтѣ. Я самъ лично мавъ колька разбѣвъ непрѣятностіи зъ того поводу, що адресую по руски. Показаю повинній фактъ до Вашої вѣдомости, аби Вы не дивувалися, если дстанете бѣть мене польску наказку“. (Поданий фактъ мы сконстатували и не залишими зробити зъ него отповѣдний узикотъ. Ред.)

— Бережанъ пишуть намъ: Вѣдай сповняються желанія нашего народу, высказаний при народѣ хрещенія Марії Фреліхъ, що отбулося днія 1 (13) січня с. р. „Дай Боже на Новый Рѣкъ, щобъ жида хрестилася цѣлый рѣкъ“. Ледви бо минули три мѣсяціи отъ того часу, а вже маємо до занотованія подобній фактъ. Ото 18 лѣтна неофіата, Геня Нирбергъ, дочка Мойсея, заробника-фактора зъ недалекого мѣстечка Козовы, праняла днія 12 лѣтня с. р. въ присутностіи численно зѣбраного народу св. хрестъ пѣслѣ грецкого обряду зъ рукъ Вл. о. І. Дыдика, приходового сотрудника. Обовязки хрестихъ родичъ пришли на себе: Вл. Юліанъ Насальскій, профессоръ гимназіальній съ Вл. Любиченю Оржельскою, вдовою по ц. к. почмайстру зъ Подгаець, и Вл. Николай Копачъ, купецъ зъ Тысъменіць съ Вл. Марією Зарицкою, вдовою по священику. По сконченіи церемоніи новохрещена Анастазія въ супроводѣ свого нареченого Степана Слободы и пѣдъ опѣкою мѣщанъ бережанъскіхъ та селянъ козовскихъ повернула до родинного мѣстечка.

— П. Кость Підвысоцкій, заслуженный артистъ русской сцены, заложивъ въ Медусѣ коло Большевца крамницю, которую завѣдує его отецъ, п. Іосифъ Підвысоцкій. Крамница почала гарно розвиватися. Медуска шляхта селянська почирава крамницю а жида (есть ихъ въ Медусѣ 12 родинъ) стараются всѣми силами розвѣти си співати. Але чай не дѣждуть того!

— Кружокъ правніковъ у Львовѣ складає подяку Вл. А. Грыневецкому, ц. к. адъюнктови судовому въ Буску за дарованіи 2 томы Економії Балинскаго.

— Видѣль читальнѣ на Ланахъ долѣшнихъ въ Стрыю дякую симъ центральному видѣлови товариству „Просвѣта“ у Львовѣ за даръ 57 книжочокъ ового давнѣшнього видавництва; дальше дякую центральному видѣлови обществу им. Качковскаго за даръ 33 книжочокъ, въ професору гімназ. въ Стрыю п. Иванову Вахилінови за щедрый даръ 78 книжочокъ. — За видѣль: Петро Яцишинъ, секретаръ.

— Пос. Мадейский покликаний на якійсь часъ до праць законодательныхъ въ министерствѣ право-судія.

— До рады повѣтової въ Перемышляхъ выбрано при допомяючомъ выборѣ зъ групи мѣстичъ громадъ членомъ Петра Ахта, властителя реальностіи и агента банку рустікального.

— Жертви на руску бурсу въ Тернополі въ березні 1885 р. Вл. о. С. Навроцкій якъ членъ 3 зр. П. І. Хрущевскій 1 зр. 25 кр. Натураліями: Вл. п. А. Барбѣнскій мату ооломану до витирана чобѣтъ. Титуломъ доплати за питомцѣвъ: 35 килограммовъ муки житної, 20 кил. муки кукурудзяної, 16-34 килогр. крупъ гречаныхъ и 5 килограммовъ миса. Отъ видѣлу рускої Бурсы. Дрѣв. Лучаковскій.

— Конкурси. Рада школъна окружна въ Синти и розписує конкурсъ на слѣдуючій учительській посады: 1) на посаду учителя етатової школы въ Тышкѣвцахъ съ платою 400 зр. и овобіднимъ помешканьемъ; 2) на посады учительській съ платою 300 зр. и овобіднимъ помешканьемъ при школахъ етатовоїхъ въ Белелуї, Борщевѣ, Невинноградѣ, Торговиці и Тростянці; 3) съ платою 250 зр. и помешканьемъ при школахъ філіальноїхъ въ Кумисбѣцахъ, Ореліці и Семаківцахъ; 4) на посады молодшихъ учительській при 2 класовыхъ школахъ: въ Чернелици и Заболотовѣ съ платою 270 зр. и въ Чорткѣвѣ съ платою 240 зр. и помешканьемъ. Речинець до вношенія поданъ 6 недѣль, числячи бѣть днія оголошенія въ урядовѣй газетѣ с. с. бѣть 14 л. цвѣтня с. р. — Рада школъна краева розписує конкурсъ на посаду школъного слуги при ц. к. учительській семинарії въ Тернополі съ платою 250 зр. и додаткомъ активальнимъ 62 зр. 50 кр. Первеньство мають выслуженій подѣофицери. Речинець до конца мая с. р.

— Испыти на ветиринардѣ, квалифікуючий на посады въ службѣ адміністративнїй зачнутся въ маю с. р. Прошения о допущеніи до испыту мають бути вношеної найдальше до 20 л. цвѣтня до ц. к. намѣстництва черезъ дотичнїй староство.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белай.

— Именованія. Рада школъна краева заменуvalа пров. учителя въ Любачевѣ Антона Вилька дѣйствинымъ учителемъ завѣдующимъ школою 4 клясою въ Любачевѣ. — Ц. к. министерство скарбу заменуvalо въ службѣ евиденції катастру: геометрѣвъ 2 клясы Генрика Шайриха, Владимира Волошинскаго и Іосифа Вусатовскаго геометрами 1 клясы; — елева евиденціїного Тадея Понікла, адъюнктѣвъ помѣрѣвъ катастральныхъ въ Боснії и Герцеговинѣ Івана Мацьопу, Фердинанда Гіцкевича, Івана Зембріцкого и Кароля Фідарера геометрами 2 клясы; — адъюнкта помѣрѣвъ катастральныхъ въ Боснії Павла Колядзіпа адъюнктомъ елевомъ и перенесло старшого геометра евиденціїного Антона Павлинскаго зъ Лимановы до Ришева, старшого геометра Антона Шпанбазера зъ Долини до Самбора и геометра 2 клясы Антона Корляковскаго зъ Стрыя до Ясла.

— Зъ Яворова. Яко даръ для бѣдныхъ дѣтей нашої школы зложили на Воскресеніе чч. пп. мѣщане Очурій Якубовичъ и Петро Харамбура по 3 зр., за що куплено отповѣдної матерії на одѣжь для найбѣднѣшихъ а найбѣднѣшихъ дѣтей. За той даръ складаю щиру подяку чч. добродѣямъ. — П. Гостинскій, катихітъ.

— Самоубійство. Іванъ Тепакъ родомъ зъ Тысъовы, служаїй въ фотографичномъ ательє Блаховскаго, прійшовши оногда до роботи и замкнувшись написавъ синку потасу. Незадовго наїдшовъ п. Блаховскій и зачавъ добиватися до дверей. Тепакъ отчинивъ дверѣ и заявивъ, що выпивъ отрую. Блаховскій думаючи, що Тепакъ строїть жартъ собѣ зъ него, казавъ его арештувати, но нещасливый на дорозѣ до поліції умеръ.

— Підѣофициръ Лопатинський, который хотѣвъ на самперед застѣблити ового полковника Зедельмана, а оттакъ ранивъ и себе самого, зоставъ за- судженій на кару смерти. Вырокъ отчитано ему оногды, якъ разъ, коли вийшовъ зъ шпиталю въ Оломоуць. Родина нещасливого — Лопатинський есть якъ звѣтно синомъ руского священника — просила цѣсара о помилувань, але на дармо.

— Пожары. Сими дніямъ знищивъ пожаръ въ Кудринацахъ, борщѣвскому поївту, корчму дѣбрску съ движимостями, будынокъ на помешканье и 3 господарокъ будынка. Страга виносить 3250 зр. — Въ Тышкѣвцахъ, городенському поївту, згоряло чотири стyrty збожжа. — Въ Прилбичахъ, поївту яворѣвскаго згоряло загороды 9 господаровъ, зъ которыхъ лиши 5 було уbezпеченыхъ. Въ воехъ сихъ случаяхъ причина пожару не звѣстна. — Въ Коцанкахъ, калуского поївту пожаръ знищивъ філіальну церковь съ внутрѣшнімъ устроєніемъ. Шкода виносить 4357 зр. — Въ Хлопахъ, рудецкого поївту згоряло майно 9 господаровъ, котрій були лишь въ частіи уbezпеченій. Страга виносить 4960 зр. а. в. Доходженіе що до причини пожару ведеся.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Каноничну інституцію получили оо. 1) Тедоръ Косевичъ на Опришовѣ; 2) Мих. Коблянскій на Мышковѣ и 3) Володислав. Юзычинскій на Хоросно.

Дутнастырскій посады получилъ оо.: 1) Володимиръ Голинатый сотрудникъ въ Сасовѣ; 2) Ант. Носковскій сотрудникъ въ Ворышкѣвцахъ; 3) Александръ Темницкій префектуру за- кристія архікат. церкви св. Георгія.

Весеній оо.: 1) Ант. Одѣжинський якъ парохъ Дмитрова; 2) Амвросій Сѣчинський якъ сотрудникъ и катихітъ въ Снятинѣ.

Убѣльній: 1 о. Григорій Рыбачукъ зъ посады префекта закристія архікат. церкви св. Георгія; 2) Амвросій Сѣчинський отъ сотрудництва въ Москальвцѣ; 3) Стеф. Гавацкій отъ парохіи въ Увайлѣ, а поручено ему перенестися на душпастырь до Ямельницѣ.

Завѣзаній до канон. інституціи оо.: 1) Стеф. Гавацкій на Ямельницю; 2) Володим. Павликівскій на Синіковѣ и 3) Іоанъ Степановъ на Вишнівчикъ.

Митроп. консисторія прийняла резагнacію о. Жегалловича на Оссобвѣ и полішила его при душпастыртвѣ въ Завидчу.

Буковинське правительство асигнувало о. Попелеви, завѣдателеви въ Радѣвцахъ, платню и емolumенты приписаній до той посады.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Зеркала ч. 7 мѣсяціть въ собѣ вступній стихъ Powiatowy przedwyborczy komitetu; „Мы“; „Шкарапулінчикъ“; Выгадки зъ руского свѣта; Patryotnik; Що синилось Вычою на ріті Aргіліс?; „Нѣ зле, нѣ добре“, стишокъ Ст. Руданскаго; Сотрудники „Нового Зеркала“, и т. д. Ілюстрація на послѣдній сторонѣ „Посланіе Мира“, дуже удачна.

Подяка.

Неумолима судьба перетягла нитку житя моего любезнѣшого мужа, учителя при школѣ етатової въ Поздачи, поївта перемышльского, осиротивши мене бѣдну вдовицю и лишаючи глубокій жалъ въ серці всѣхъ, котрій его знали. Въ тяжкому горю була отрадою прихильності громадянъ, сусѣдівъ учительській и знакомыхъ пок旣їника, котрій численно зобралися на сумній обрядъ похороновѣ. Чуюся прото спонукаю за той объявѣтъ спбвчутя прилюдно подякувати передовсѣмъ Вс. о. Кипріяну Шведицкому, пароху мѣщевому, котрій въ тяжкій хоробрѣ пок旣їника бувъ правдивымъ ангеломъ потѣшителемъ и добродѣмъ а на

похоронахъ провѣдникомъ въ молитвахъ за упокой душѣ усопшого; дальще Все. о. Ем. Паславскому зъ Горокъ и о. Сѣнкевичу зъ Стобна, що не жалували труду, а охотно прибули, аби по-слѣдну прислугоу отдать пок旣їника; не менше и вѣбъ почтателямъ пок旣їника, котрій численно участю причинилися до звеличеня похороновѣ. Тронута до живого складаю всѣмъ, що отдали послѣдну прислугоу моему возлюбленному Іоахимови ще разъ найсердчнѣше спаси Богъ!

Теофілія Дударз.

НАДОСЛАНЕ.

(Для убогихъ и богатыхъ.) Обердѣлнітъ коло Вѣдна. Звінѣть поважаній Пане, що я Вамъ вже давнѣше не доїдьсъ о добромъ дѣланні швайцарскихъ пигулокъ антиквара Р. Брандта, але я вже маю 66 лѣтъ, а то такъ легко не іде. Въ наслѣдокъ сидячого способу житя — я кошикаръ — страдаю я вже довго (обструції, браки, апетиту, гемороди и т. д.) Виживши одну коробку швайцарскихъ пигулокъ чуюсь вже далеко лѣпше и дյакую Вамъ за сприядно. Г. Енгерцивіръ. Позаякъ въ Австрії суть рѣжії пілобки швайцарскихъ пигулокъ антиквара Р. Брандта, то треба добре уважати на те, що кожда коробка мала етикутъ съ бѣльмъ хрестомъ на червонѣмъ полі и цвѣтиці Р. Брандта.

П. почмайстеръ въ Томашѣ. — 5 килевѣ

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (22—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелайского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелайского столового лучшої якості 2 зр. 30 кр. и 2 "	50 "
1 " Гегел. столов. ароматичного 2-70 и 3 зр.	
1 " Самородного винтажного .	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ столов. 2 "	—

Повыше наведеній цѣнъ розумується вразъ бочовкою окованою жалізними обручами и оплаченными портомъ поштовыми, такъ що благосклонный отбиратель жадныхъ бѣльше коштівъ не поноїтъ. Купуючи вина особисто толькъ у продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натуральний и лучший вина якъ зъ Вершець, и просить о ласковай замовленія.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

ВЪ ОТДЕЛЬ ЗАСТАВНИЧОМЪ

ОБЩОГО

РОЛЬН.-КРЕДИТОВОГО ЗАВЕДЕНИЯ